

ВРАНАТА С БЯЛО ОКОЛО ШИЯТА ЮЖНОАФРИКАНСКА ПРИКАЗКА

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, Надежда Накова, 2016

chitanka.info

ВРАНАТА С БЯЛО ОКОЛО ШИЯТА [0]

Живял някога един мъж със своята жена и те били заедно от много години, но си нямали деца да се грижат за тях, когато останат. Те се измъчвали много заради това, но не знаели какво да правят. Не можеш да си поръчаш или купиш деца, нито пък децата растат по дърветата. Единственото, което им оставало, било да чакат да се случи някое чудо.

Един ден, както засявали нивите си, те видели как едно огромно ято птици се спуснало да кълве зърното. Скоро не останали никакви семена. Какво да правят? Били останали само няколко зърнца в торбата им и те нямали представа откъде ще намерят други семена, защото в онези времена стопаните запазвали само по една торба пълна със семена за следващата година и ако тя се загубела, чакал ги глад.

Селянинът казал на жена си:

— Ще трябва да запазим тези няколко зърна, които останаха, и да чакаме, докато птиците си отидат. Няма смисъл да ги сеем сега, те ще се върнат и ще изядат последния ни запас от семена.

Жена му се съгласила, но някой друг не бил съгласен. Това била една голяма врана с бяло около шията, която каца на пред тях и започнала да говори с човешки глас:

— Мили приятели, не ни лишавайте от зърното, което ни е нужно, за да оцелеем. Дайте ни всичките си семена и ние, птиците от небето, ви обещаваме, че голямо щастие и успех ще ви споходи, но трябва да постъпите точно както ви казвам.

Бедните хора се съгласили. Те нямали голям избор, защото къде щели да търсят нови семена за посев? Както изглеждало, чакал ги глад и в такъв случай по-добре било да поемат голям риск, за да спечелят.

И така, селянинът отворил торбата си, извадил семената и ги разпръснал всичките за гладните птици. След като ги изкълвали, птиците се поклонили и отлетели. Тогава голямата врана пристъпила отново напред и казала:

— От името на всички мои братя птици, аз ви благодаря за вашата щедрост. Сега ще ви възнаградя. Слушайте внимателно и направете точно това, което ще ви кажа. Заколете една крава, одерете я и вземете рогата и копитата, сърцето и черния дроб, бъбреците и дробовете, стомаха и червата. Запомнете, осем органа трябва да извадите. След това ги сложете в кожата, всичките осем, и я зашийте внимателно, така че никаква светлина да не прониква вътре. После трябва да сварите месото и да го раздадете на вашите приятели — поканете всичките си съседи и роднини на гощавка. След това чакайте до утре сутринта. Не позволявайте никаква светлина да влезе в колибата ви, нито слънчева, нито лунна. Не докосвайте кожата на кравата, нито това, което е вътре, докато не чуете петелът да пропее. Каквото и да чуете или видите, не правете нищо и не издавайте звук, докато не изгрее слънцето.

Добрият стопанин и жена му направили точно както враната им наредила. Те заклали единствената си крава, одрали я, отрязали рогата и копитата, извадили сърцето и черния дроб, бъбреците и дробовете, стомаха и червата и сложили всичко заедно в голямата кравешка кожа, която зашили внимателно, така че никаква светлина да не прониква вътре.

По-късно същия ден те поканили всичките си приятели и съседи и сварили месото за тях. Вечерта, когато гостите си тръгнали, селянинът и жена му отишли да си легнат, но нито за миг не могли да затворят очи. Само лежали в тъмното и се чудели какво ли става с тази кравешка кожа.

Изведнъж, в колибата нахлул силен вятър, после всичко отново утихнало. Двамата се изплашили, но не смеели да помръднат. Сторило им се, че кожата започнала да мърда, като че имало нещо живо в нея, което сякаш растяло, кожата се издувала и на моменти почти се търкувала настрани. По-късно през нощта те чули тънки гласчета, идващи от вътрешността на кравешката кожа, които викали:

- Махнете се, копита! Стъпвате върху ми!
- Премести се, стомах, заемаш много място!

— Обърнете се, рога, бодете ме!

Най-после небето посивяло и първите петли пропели. Мъжът и жената си поотдъхнали, но не продумвали нито дума. Едва когато слънцето се появило над билата на хълмовете селянинът станал, взел ножа си и срязал кожените ивици, които държали кравешката кожа защита. Кожата се разтворила на всички страни и пред смаяните им очи се показали осем бебета! Те всичките били здрави и ритали, и най-важното — можели вече да говорят. Те казали:

— Благодарим ви, мамо и татко, че ни освободихте!

Те всички говорели като селски старейшини и родителите им изгубили ума и дума от радост. Накрая децата едно през друго се развикали:

— Дай да ям!

Ами сега? В колибата нямало нищо за ядене и бедните родители се чудели с какво да нахранят децата си.

Изведнъж чули познат глас — враната с бяло около шията стояла на входа.

— Слушайте внимателно — заговорила враната, след като им пожелала добро утро. — Съберете тора от кравата и го заровете в средата на градината си.

Тя отлетяла, а жената отишла веднага да донесе тор, докато мъжът отишъл в градината и изкопал една дълбока яма. Те сложили тора в ямата и я покрили с пръст. На следващия ден, когато слънцето се вдигнало, погледнали навън и що да видят — там стояло дърво, покрито с много зелени листа и вече узрели плодове. На дървото била кацнала враната с бяло около шията, която им казала:

— Добро утро, приятели. Това дърво ще има винаги достатъчно плодове за вас и децата ви, но помнете: не трябва да ядете семената. Те са за моите братя, птиците, затова винаги събирайте семената от тези плодове и ги пазете за нас. Докато правите това, зеленото дърво ще дава достатъчно храна и за вас, и за нас.

Така и станало. Родителите берели всеки ден плодове, които давали на децата, и им казали никога да не гълтат дори и една семка, а да хвърлят всички семки навън, в полето, за да могат птиците да ги ядат. След време много плодни дървета израснали и селянинът вече имал цяла овощна градина, което било добре, защото децата му пораснали, оженили се и имали деца и внучи, които също хранели с

чудесните плодове от дърветата. Така някогашният беден селянин станал голям вожд, защото бил послушал думите на враната с бяло около шията.

Илюстрация: Робърт Дж. Гордън

---

[0] Обработила Лина Бакалова.

Илюстрация: Robert Jacob Gordon. *Corvus albicollis* (White-necked raven). Western Cape, South Africa, 1777–1786. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.